

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. Харманли, 20.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно
наказателно дело № 20225630200208 по описа за 2022 година

*Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за
административните нарушения и наказания.*

Образувано е по жалба от П. М. О. ЕГН ***** от гр. Харманли
бул.**** против НП № 271-22-29/01.02.2022 г., издадено от ВПД началник на
РУ Харманли, с което е наложено административно наказание „ глоба” на
жалбоподателя П. М. О. ЕГН ***** в размер на 500 лв на основание
чл.193 ал.1 от ЗОБВВПИ за извършено нарушение на чл.98 ал.1 от
ЗОБВВПИ. В нея жалбоподателят сочи, че наказателното постановление е
необосновано и незаконосъобразно, постановено в нарушение с на
материално-правните и процесуално-правни норми. Жалбоподателят моли да
отмени изцяло атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят, не се явява. Същият се
представява от адв. М. А. от АК- Хасково, който поддържа жалбата и сочи
конкретни аргументи за незаконосъобразност на атакуваното наказателно
постановление.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща
представител и не изразява становище по жалбата.

ХАРМАНЛИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД, за да се произнесе по
основателността ѝ и след като се запозна и прецени събраните доказателства
при извършената проверка на обжалваното наказателно постановление,
намира за установено следното:

На 20.12.2021. около 13.45 часа, в с.Орещец общ.Харманли при извършена проверка в домът на П. О. се установи, че лицето съхранява законно притежаваното си оръжие /гладкоцевна ловна пушка „ИЖ-58“, кал. 12 с № А 15206/ на настоящият си адрес в с.Орещец, общ.Харманли, за което не е уведомил писмено Началник РУ-Харманли. АУАН е съставен на основание Констативен протокол с № 271р-36401/22.12.21г. и Докладни записки с рег.№ 271р-36553/23.12.21г. и рег.№ 271р-36299/21.12.21г. по описа на РУ-Харманли, с което виновно е нарушил чл.98 ал.1 от ЗОБВВПИ поради което и на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания и чл. 193 ал.1 от ЗОБВВПИ е наложено административно наказание „глоба“ на жалбоподателя П. М. О. ЕГН ***** в размер на 500 лв.

С оглед вече посочените по-горе констатации, полицейските служители приели, че П. М. О. е извършил нарушение по чл. 98, ал. 1 от чл. 193, ал. 1, от ЗОБВВПИ. На жалбоподателя на 14.01.2022 г., в негово присъствие, е съставен от свид. Г. В. Г. Акт за установяване на административно нарушение № 271-22-29/14.01.2022г., бланков № 082051 АУАН, който е предявен на жалбоподателя и същия го е подписал, като в съответната графа е записал, че има възражения „Прибрах си оръжието след ловен ден, следобед в законната каса в гр. Харманли, понеделник“. Писмени възражения срещу съставения акт са постъпили допълнително в рамките на законоустановения срок на 19.01.2022г.В същите сочи, че проверката била направена преди да отпътува за гр. Харманли, като оръжието било съхранявано във втора каса, която си подсигурил, тъй като поради заболяването на майка му,която живеела в с. Остър камък не е могъл да се прибере в неделя.

На база АУАН е издадено и атакуваното НП като е приета същата фактическа обстановка и правна квалификация. То е връчено на жалбоподателя на 07.04.2022г. При издаване на наказателното постановление, административно-наказващият орган е възприел изцяло фактическата обстановка, описана в акта за установяване на административно нарушение.

Тази фактическа обстановка съдът намира за установена от показанията на свидетелите св. Г. В. Г., Д. А. Т. и Д. А. С., които кредитирани изцяло като достоверни, логични и кореспондиращи помежду си и с писмените доказателства по делото. При анализа на гласните доказателства съдът възприе изцяло показанията на свидетелите по акта, като последните двама са очевидци, извършили проверката и установили нарушението. Показанията на свид. Д. А. Т. и Д. А. С. кореспондират напълно със съставения Констативен протокол №271р-36401/22.12.2021 г.,както и с докладна записка Докладна записка №271р-36553/23.12.2021 г от инспектор ПИ Д. С., въз основа на които е съставен АУАН.Съдът кредитира и показанията на свид. Н. Т. Н., които се подкрепят от останалата доказателствена съвкупност, както и от Докладна записка №271р-36299/21.12.2021г., съставена от последния.

Съдът не дава вяра на показанията на свид. М. Д. О.а, тъй като същите са в противоречие с показанията на свид. Н. Т. Н. и свид. Г. Г.. Свид. О.а твърди, че съпругът и П. О. ловува с ловната дружинка в с. Орешец, където живее майка му, която имала много заболяване. Съпругът и се обадил късно вечерта, че няма да може да се прибере, защото свекърва и, баба Д., не се чувства добре и трябва да остане при нея. Същата сочи, че той съхранява пушката тук вкъщи в гр. Харманли, а и на село я съхранявал в една метална каса. Когато дошли полицаите им казала, че мъжът и е на лов и си е на село и не може пушката да бъде у нас, защото той не се е прибрал. Тези показания се опровергават напълно от показанията на свид. Н. Т. Н., който сочи, че на 20.12.2021г. около 14,10 ч. съвместно с колегата Тодор Бонев им било разпоредено да отидат и да извършат проверка на лицето П. О., който живее в гр. Харманли на бул. **** за съхранение на ловното му оръжие. Полицейските служители съобщили на свид. М. О.а, че следва да извършат проверка за съхранение на ловното оръжие на съпруга и П. О. и същата ги допуснала в апартамента. Свид. М. О.а съобщила на полицейските служители, че съпругът ѝ от доста време живее повечето време в с. Орешец, като гледал болната си майка и оръжието с касата се намира в с. Орешец. В спалнята на апартамента на жалбоподателя имало каса, която свид. Н. определя като малък сейф, в който не може да влезе ловна пушка. Показанията на свид. М. О.а са в противоречие с писмените доказателства, а именно с приетото като писмено доказателство медицинско направление на Г.ка К. О.а от с. Орешец от 10.05.2022г. В същото доктор Т.Т. е посочил, че Г.ка О.а страда от хипертонична болест, стенокардия, полиартрит. В самото медицинско направление доктор Т. е изложил свидетелски показания, че Г.ка О.а живее сама в с. Орешец и за нея грижи полага жалбоподателя П. О. и същият остава събота и неделя, като в тази част съдът не кредитира писменото доказателство, тъй като същите по своята същност са свидетелски показания, които не са събрани по реда на НПК, приложим съгласно нормата на чл.84 от ЗАНН. Не се доказва по- безспорен начин, че констатираните заболявания на Г.ка О.а са препятствали отпътуването на жалбоподателя П. О. на 19.12.2021г. от с. Орешец за гр. Харманли след лова и са наложили оставане на жалбоподателя в с. Орешец. При прочита на медицинско направление на Г.ка К. О.а от с. Орешец се установява, че същото е съставено на 10.05.2022г., след издаване на НП на 01.02.2022г., и съдът след като съобрази изложените по- горе аргументи за медицинското направление намира, че то е издадено за целите на настоящото производство. Всичко изложено води на извод за неоснователност на изложените от жалбоподателя причини, поради който е съхранявал оръжието на адрес различен от този, на който е следвало да става това. За пълнота следва да се посочи, че всъщност причините, поради които жалбоподателя е съхранявал към датата на нарушението оръжието по неустановения от закона ред са ирелевантни към съставомерността на деянието, което изпълва фактическия състав на чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

При така установените факти съдът намира от **правна страна**

следното:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл.63, ал.1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл.314, ал.1 НПК вр. чл.84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл.13, чл.107, ал.2 и чл.313-314 НПК вр. чл.84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, съгласно чл. 215, ал.1 и ал.2 ЗОБВВПИ, в предвидената от закона писмена форма и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Съгласно разпоредбата на чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ към датата на нарушението чл. 98. (1) (Доп. – ДВ, бр. 103 от 2016 г., бр. 37 от 2019 г.) Огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях се съхраняват в метални каси, неподвижно закрепени, снабдени със секретно заключващи се устройства - за физическите лица на постоянния им адрес или настоящ адрес, за който е издадено удостоверение от съответната община. Когато огнестрелните оръжия и боеприпасите за тях се съхраняват по настоящ адрес, физическите лица подават заявление за уведомяване до съответния началник на РУ на МВР по постоянен и по настоящ адрес.

Разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от ЗОБВВПИ към датата на нарушението предвижда - Чл. 193. (1) Който не изпълни изискванията на чл. 98, ал. 1 - 3 за съхранение на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, се наказва с глоба от 500 до 1500 лв. и/или с имуществена санкция от 5000 до 10 000 лв.

Следователно, деянието, за което е наложено на жалбоподателя административно наказание е обявено от закона за наказуемо.

Според съда при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения които водят до отмяната на НП. Съставеният акт за установяване на административно нарушение отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН. Визираното в него нарушение е описано откъм всички съставомерни признаци и е квалифицирано по начин, който е достатъчно ясен чрез посочване на нарушените законови текстове. Посочени са всички съставомерни елементи на деянието, обстоятелствата, при които е извършено и законовите разпоредби, които са нарушени, по начин, даващ възможност да се направи индивидуализация на административното нарушение, явяващо се от значение за съдебния контрол за законосъобразност на издаденото наказателно постановление и същевременно за обезпечаване правото на защита на лицето, привлечено към административно-наказателна отговорност. Не са допуснати нарушения на чл. 40 от ЗАНН, във връзка със съставянето на акта. Същото се отнася и до НП, до колкото в него е отразена същата фактическа обстановка, обстоятелства при които е извършено нарушението и същата правна

квалификация. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, като в процеса на реализиране на отговорността с издаване на санкционния акт не е допуснато процесуално нарушение, което съобразно критерия за преценка следва да се квалифицира като съществено.

Неоснователно е възражението на адв. М. А. от АК – Хасково, защитник на жалбоподателя, че деянието е извършено на 20.12.2021. около 14,00 часа, а не около 13.45 часа, както е посочено в АУАН и НП, поради което било налице противоречие. В тази връзка следва да се посочи, че в Констативен протокол №271р-36401/22.12.2021 г., приет като писмено доказателство, неоспорен от жалбоподателя и защитникът му е посочено, че проверката е извършена от свид. Д. А. Т. и Д. А. С. на 20.12.2021. около 13.45 часа в с. Орещец. От друга страна с АУАН се повдига обвинение и същият следва да отговаря на изискванията на обвинителния акт, като в него се посочват времето, мястото и начина на извършване на инкриминираното деяние, като АУАН напълно отговаря на посочените изисквания, като инкриминираното време на нарушението е конкретизирано в достатъчна степен в АУАН и НП. Проверката извършена от свид. Н. Нейчен не се отнася за извършената проверката в с. Орещец, инкриминираното място, а се отнася за извършена проверка на 20.12.2021г. в жилището на жалбоподателя П. О. в гр. Харманли на бул. ****, която проверка е извършена на адрес различен от инкриминираното място на деянието, поради което се налага извод, че не е налице противоречие по отношение на фактите обективирани в АУАН и атакуваното НП, досежно времето на деянието и установените обективни факти със събраната по НПК доказателствена съвкупност.

От материалноправна страна обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, проверени от съда с допустими по закон доказателствени средства, се установяват безспорно, а именно, че жалбоподателят на процесната дата и място е съхранявал законно притежаваната от него законно притежаваното си оръжие /гладкоцевна ловна пушка „ИЖ-58“, кал. 12 с № А 15206/ на настоящият си адрес в с.Орещец, общ.Харманли. Жалбоподателя е имал разрешително № 20170344482, валидно до 21.03.2022г. за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях, съгласно което обаче е следвало пушката да се съхранява в гр. Харманли бул.****. Това се потвърждава от разпитани по делото свидетели, в това число и от св. М. О.а, съпруга на жалбоподателят. Нещо повече, тези факти не се и отричат от жалбоподателя. Единствено се излагат доводи, за невъзможност да върне оръжието на местото му за съхранение, тъй като жалбоподателят следвало да полага грижи за майка си Г.ка О.а. Именно тези доводи не се установиха от съда при преценката на събраните доказателства в хода на съдебното следствие, а и както изложи по-горе в мотивите си причините поради които жалбоподателя е съхранявал към датата на нарушението оръжието по неустановения от закона ред са ирелевантни към съставомерността на деянието, което изпълва фактическия

състав на чл. 98, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Настоящият състав намира, че се доказва по безспорен начин, че жалбоподателят е извършил описаното нарушение. Последното е квалифицирано правилно с оглед текстовото описание на нарушението. Освен това правилно е приложена и санкционната норма на чл. 193, ал. 1 от ЗОБВВПИ като наказанието е наложено в минимален размер от 500 лева, до колкото не са посочени отегчаващи вината обстоятелства по отношение на жалбоподателя.

Не са налице и предпоставките по отношение на описаното нарушение за приложение на чл. 28 ЗАНН, тъй като характеристиките, начина на извършване, обстоятелствата, определящи степента на отговорността не разкриват хипотеза, в която деянието да се отличава с липса на обществена опасност или обществената му опасност да е явно незначителна в сравнение с други случаи на нарушения от същия вид. Нещо повече в случая се касае за една високо рискова и опасна човешка дейност по съхранение и използване на огнестрелно оръжие, която би могла да застраши не само здравето но и живота на гражданите. Именно това е и причината за определянето в закона на относително тежки наказания за неспазването на съответната разпоредба. Оттук липсва основание, изложеното да доведе до извод за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. По изложените съображения НП следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото, на ответника по въззивната жалба следва да бъдат присъдени разноси, но искане в тази насока не е направено, поради което съдът не присъжда такива.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т.5, вр. ал.9 от ЗАНН, Харманлийския районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление НП № 271-22-29/ 01.02.2022 г., издадено от ВПД началник на РУ Харманли, с което на П. М. О. ЕГН ***** от гр. Харманли бул.***** е наложено административно наказание „ глоба” в размер на 500 лв на основание чл.193 ал.1 от ЗОБВВПИ за извършено нарушение на чл.98 ал.1 от ЗОБВВПИ

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Хасково в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____